

SKLEPI

SKLEP SVETA

z dne 13. julija 2010

v skladu s členom 140(2) Pogodbe o uvedbi eura v Estoniji 1. januarja 2011

(2010/416/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) in zlasti člena 140(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju poročila Evropske komisije,

ob upoštevanju poročila Evropske centralne banke,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju razprave Evropskega sveta,

ob upoštevanju priporočila članov Sveta, ki predstavljajo države članice, katerih valuta je euro,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Tretja faza ekonomske in monetarne unije (v nadaljnjem besedilu: EMU) se je začela 1. januarja 1999. Svet je v sestavi voditeljev držav ali vlad 3. maja 1998 v Bruslju z Odločbo 98/713/ES⁽¹⁾ sprejel odločitev, da Belgija, Nemčija, Španija, Francija, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Avstrija, Portugalska in Finska izpolnjujejo potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 1999.

(2) Z Odločbo 2000/427/ES⁽²⁾ je Svet sprejel odločitev, da Grčija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2001. Z Odločbo 2006/495/ES⁽³⁾ je Svet sprejel odločitev, da Slovenija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2007. Z

odločbama 2007/503/ES⁽⁴⁾ in 2007/504/ES⁽⁵⁾ je Svet sprejel odločitev, da Ciper in Malta izpolnjujeta potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2008. Z Odločbo 2008/608/ES⁽⁶⁾ je Svet sprejel odločitev, da Slovaška izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo enotne valute 1. januarja 2009.

(3) V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Združeno kraljestvo uradno obvestilo Svet, da 1. januarja 1999 ne namerava preiti v tretjo fazo EMU. To uradno obvestilo ostaja nespremenjeno. V skladu z odstavkom 1 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko, ki je priložen k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s sklepom, ki so ga decembra 1992 voditelji držav ali vlad sprejeli v Edinburghu, je Danska uradno obvestila Svet, da ne bo sodelovala v tretji fazi EMU. Danska ni zahtevala začetka postopka iz člena 140(2) Pogodbe.

(4) V skladu z Odločbo 98/317/ES velja za Švedsko odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe. V skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 velja za Češko, Estonijo, Latvijo, Litvo, Madžarsko in Poljsko odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe. V skladu s členom 5 Akta o pristopu iz leta 2005 velja za Bolgarijo in Romunijo odstopanje, kakor je opredeljeno v členu 139(1) Pogodbe.

(5) Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB) je bila ustanovljena 1. julija 1998. Evropski monetarni sistem je zamenjal mehanizem deviznega tečaja, katerega vzpostavitev je bila sprejeta z resolucijo Evropskega sveta

⁽¹⁾ UL L 139, 11.5.1998, str. 30.

⁽²⁾ UL L 167, 7.7.2000, str. 19.

⁽³⁾ UL L 195, 15.7.2006, str. 25.

⁽⁴⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 29.

⁽⁵⁾ UL L 186, 18.7.2007, str. 32.

⁽⁶⁾ UL L 195, 24.7.2008, str. 24.

z dne 16. junija 1997 o ustanovitvi mehanizma deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije ⁽¹⁾. Postopke, predvidene za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije (MDT II), določa Sporazum z dne 16. marca 2006 med ECB in nacionalnimi centralnimi bankami držav članic izven območja eura, ki določa postopke delovanja za mehanizem deviznega tečaja v tretji fazi ekonomske in monetarne unije ⁽²⁾.

- (6) Člen 140(2) Pogodbe določa postopke za odpravo odstopanj zadevnih držav članic. Najmanj enkrat vsaki dve leti ali na zahtevo države članice z odstopanjem Komisija in ECB poročata Svetu v skladu s postopkom, določenim v členu 140(1) Pogodbe. Zadnji redni konvergenčni poročili Komisije in ECB sta bili sprejeti v maju 2010.
- (7) Nacionalna zakonodaja držav članic, vključno s statuti nacionalnih centralnih bank, se po potrebi prilagodi, da se zagotovi združljivost s členoma 130 in 131 Pogodbe in Statutom Evropskega sistema centralnih bank ter Statutom Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: statut ESCB in ECB). Poročila Komisije in ECB podajajo podrobno oceno združljivosti zakonodaje Estonije s členoma 130 in 131 Pogodbe ter statutom ESCB in ECB.
- (8) V skladu s členom 1 Protokola št. 13 o konvergenčnih merilih (v nadaljnjem besedilu: Protokol) merilo stabilnosti cen iz prve alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da ima država članica trajno stabilne cene in povprečno stopnjo inflacije, zabeleženo v enem letu pred pregledom, ki ne presega za več kakor eno in pol odstotne točke stopnje inflacije največ treh držav članic z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Pri merilu stabilnosti cen se bo stopnja inflacije merila z usklajenimi indeksi cen življenjskih potrebščin (HICP), določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin ⁽³⁾. Za oceno merila stabilnosti cen se inflacija v državah članicah meri z odstotno razliko med aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov in aritmetično sredino 12 mesečnih indeksov iz prejšnjega obdobja. Komisija in ECB sta v svojih poročilih upoštevali referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini stopenj inflacije treh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic prišteje 1,5 odstotne točke.

V enoletnem obdobju do konca marca 2010 je bila referenčna vrednost inflacije izračunana na 1,0 odstotka, pri čemer so bile Portugalska, Estonija in Belgija tri države članice z najboljšimi doseženimi rezultati glede

stabilnosti cen, njihove stopnje inflacije pa so znašale –0,8 %, –0,7 % in –0,1 %. V trenutnih gospodarskih razmerah, ki jih je dodobra zaznamoval splošen negativni pretres in v katerih se številne države soočajo z obdobji negativne stopnje inflacije, se zdi upravičeno države, katerih povprečna stopnja inflacije se zelo razlikuje od povprečne inflacije euroobmočja (ta je marca 2010 znašala 0,3 %), izključiti iz po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic – skladno s precedensom iz konvergenčnega poročila iz leta 2004 – kajti države s takimi odstopanji se ne morejo upravičeno upoštevati kot najuspešnejše po stabilnosti cen in njihova vključitev bi občutno vplivala na referenčno vrednost in s tem na pravičnost merila. Marca 2010 je bila zato izključena Irska, edina država, katere povprečna stopnja inflacije v obdobju 12 mesecev (marca 2010 je znašala –2,3 %) se je zelo razlikovala od povprečja v euroobmočju in drugih državah članicah, kar je bila zlasti posledica znatnega upada gospodarske rasti.

- (9) V skladu s členom 2 Protokola merilo proračunskega stanja iz druge alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da v času pregleda država članica ni predmet sklepa Sveta o obstoju čezmernega primanjkljaja, sprejetega po členu 126(6) Pogodbe.
- (10) V skladu s členom 3 Protokola merilo o sodelovanju v mehanizmu deviznega tečaja Evropskega monetarnega sistema iz tretje alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da je država članica upoštevala normalne meje nihanja, predvidene z mehanizmom deviznega tečaja evropskega monetarnega sistema brez hujših napetosti vsaj zadnji dve leti pred pregledom. Država članica v tem času zlasti ni na lastno pobudo devalvirala dvostranskega osrednjega tečaja svoje valute glede na euro. Od 1. januarja 1999 MDT II zagotavlja okvir za ocenjevanje izpolnjevanja merila deviznega tečaja. Pri ocenjevanju izpolnjevanja tega merila sta Komisija in ECB v svojih poročilih preverili ustreznost za dveletno obdobje do 23. aprila 2010.
- (11) V skladu s členom 4 Protokola merilo konvergence obrestnih mer iz četrte alinee člena 140(1) Pogodbe pomeni, da ima država članica v enem letu pred pregledom tako povprečno dolgoročno nominalno obrestno mero, ki ne presega za več kakor dve odstotni točki dolgoročne obrestne mere v največ treh državah članicah z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen. Za namen merila konvergence obrestnih mer so bile uporabljene primerljive obrestne mere za primerljive 10-letne državne obveznice. Estonija, ki je bila ena izmed najuspešnejših držav članic glede na stabilnost cen marca 2010, nima enotnega merila dolgoročnih državnih obveznic ali primerljivih vrednostnih papirjev, ki bi se lahko uporabili za izračun referenčne vrednosti. Zato sta v skladu z besedilom Protokola (ki omenja „največ tri države članice z najboljšimi doseženimi rezultati glede stabilnosti cen“) Komisija in ECB pri ocenjevanju izpolnjevanja merila o obrestnih merah v svojih

⁽¹⁾ UL C 236, 2.8.1997, str. 5.

⁽²⁾ UL C 73, 25.3.2006, str. 21.

⁽³⁾ UL L 257, 27.10.1995, str. 1.

poročilih upoštevali referenčno vrednost, izračunano tako, da se navadni aritmetični sredini dolgoročnih nominalnih obrestnih mer dveh po stabilnosti cen najuspešnejših držav članic prištejeta dve odstotni točki. Po takem izračunu je referenčna vrednost v enoletnem obdobju do marca 2010 znašala 6,0 odstotka, kar predstavlja povprečje obrestnih mer na Portugalskem (4,2 %) in v Belgiji (3,8 %), h kateremu sta prišteti dve odstotni točki.

- (12) V skladu s členom 5 Protokola mora podatke, uporabljene za trenutno ocenjevanje izpolnjevanja konvergenčnih meril, zagotoviti Komisija. Za pripravo tega sklepa je podatke zagotovila Komisija. Proračunske podatke je Komisija zagotovila na podlagi poročil, ki so jih države članice predložile do 1. aprila 2010 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 479/2009 z dne 25. maja 2009 o uporabi Protokola o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti ⁽¹⁾.
- (13) Na podlagi poročil, ki sta jih predstavili Komisija in ECB o napredku, ki ga je Estonija dosegla pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede uresničevanja EMU, Komisija ugotavlja:
- (a) Estonska nacionalna zakonodaja, skupaj s statutom nacionalne centralne banke, je združljiva s členoma 130 in 131 Pogodbe ter statutom ESCB in ECB.
- (b) Glede estonskega izpolnjevanja konvergenčnih meril, ki so navedena v štirih alineah člena 140(1) Pogodbe:
- povprečna stopnja inflacije je v Estoniji v enoletnem obdobju pred marcem 2010 znašala 0,7 odstotka, kar je občutno pod referenčno vrednostjo in verjetno bo tako tudi ostalo v prihodnjih mesecih,
  - za Estonijo Svet ni sprejel sklepa o čezmernem javnofinančnem primanjkljaju, saj je njen proračunski primanjkljaj leta 2009 znašal 1,7 %BDP,
  - Estonija je od 28. junija 2004 članica MDT II; v dveletnem obdobju do 23. aprila 2010 estonska krona ni bila izpostavljena hujšim pretresom, prav tako ni bilo nikakršnih odstopanj od osred-

njega tečaja MDT II odkar je estonska krona vključena vanj,

- zaradi zelo nizke stopnje bruto javnega dolga Estonije niso na voljo nikakršna merila dolgoročnih državnih obveznic ali drugih primerljivih vrednostnih papirjev za oceno trajnosti dosežene konvergence, ki se kaže v ravni dolgoročnih obrestnih mer. Kljub temu, da se je po ocenah na vrhuncu krize tveganje za finančni trg v zvezi z Estonijo zvišalo, tej državi v prid govorita njen razvoj v referenčnem obdobju in širša ocena trajnosti dosežene konvergence, vključno s poročili o finančni politiki in relativno fleksibilnim gospodarstvom, ter tako opravičita pozitivno oceno estonskega izpolnjevanja merila o dolgoročnih obrestnih merah.

- (c) Glede na oceno pravne združljivosti in izpolnjevanja konvergenčnih meril ter dodatnih dejavnikov, Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Estonija izpolnjuje potrebne pogoje za uvedbo eura. Odstopanje v korist Estonije v skladu s členom 4 Akta o pristopu iz leta 2003 se razveljavi s 1. januarjem 2011.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na države članice.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 13. julija 2010

Za Svet
Predsednik
D. REYNERS

⁽¹⁾ UL L 145, 10.6.2009, str. 1.